



من مواظ علی علیه السلام:

إن أحسن ما يألّف به الناس قلوب اودّائهم ونفوا به الضّغن عن قلوب أعدائهم حسن البشر عند لقائهم و التفقد فی غیبتهم و البشاشة بهم عند حضورهم.

( تحف العقول صفحه 218 )

خوش رویی و خوش برخوردی، سبب جلب محبت افراد و تألیف قلوب است. در روایت وارد شده که: «التودّد نصف العقل». این حدیث برای همه مسئولین در نظام اسلامی و بالاخص روحانیونی که مسئولیتی را در اداره یا نهادی عهده دار هستند بسیار قابل توجه است. زیرا افرادی که برای انجام کاری مراجعه می کنند، از نظر ایمان در یک سطح نیستند چه بسا یک برخورد سرد و یا یک بی اعتنائی به ارباب رجوع موجب شود که او از دین زده شود و اعتقادش سست شود. و بالعکس اخلاق خوش موجب می شود که او به دین و اسلام خوشبین شده و جذب شود. «المؤمن بشره فی وجهه و حزنه فی قلبه.»